

oznámil, že je stále zaměstnán při stavbě údolní přehrady na H. B. Nepojímala tedy údaj žalobcův, »že měří s inženýry údolní přehradu na H. B.«, tak, že tam »dělá jen figuranta«, a byly jí proto známé skutečnosti, z nichž mohla souditi, zda jde nebo nejde o zvýšení nebezpečí úrazu. Došla-li tedy pojišťovna, jak nyní tvrdí, k úsudku, že zaměstnání při stavbě údolní přehrady na H. B. zvýšilo nebezpečí úrazu, a mohla-li tak usuzovati již z žalobcova dopisu ze dne 18. července 1934, měla se zachovati tak, jak bylo uvedeno pod č. 2., neboť ve svém dopise ze dne 24. července 1934 odmítla jen nabídku na zvýšení pojistky ze 40.000 Kč na 80.000 Kč, ale neoznámila žalobci podle čl. 10, odst. 4, všeob. poj. podm., že pojistnou smlouvu zrušuje anebo že ji ponechává v platnosti jen tak, že náhrady neposkytne za úrazy, které vzejdou ze zvýšeného nebezpečí. Bylo proto dovolání vyhověti již s hlediska dovolacího důvodu podle § 503 č. 4 c. ř. s. a netřeba se zabývati ostatními dovolacími důvody. Poněvadž se obě nižší stolice nezabývaly výší náhradní pohledávky, není věc zralá k rozhodnutí.

Čís. 16223.

Omezení zástupčí moci kupce-jednotlivce kolektivním zastupováním s ustanoveným prokuristou jest právně nemožné.

(Rozh. ze dne 24. června 1937, R I 595/37.)

Rejstříkový soud vrátil firmě A...r V....ský a spol. v P., jejíž jedinou majitelkou jest Bohumila A., opověď zápisu prokuristy, jenž měl zastupovati uvedenou firmu kolektivně s její majitelkou. Důvody: Nelze zapsati kolektivní prokuru s kupcem-jednotlivcem. Majitel firmy jako principál nesmí býti ve svém právu samostatně obchodovati omezen svým zaměstnancem. Může ovšem užívati při obchodování jeho odborných zkušeností, avšak nemůže se ve svých poměrech proti třetím osobám omeziti zápisem do obchodního rejstříku. Jediný prokurista nemůže proto býti kolektivním prokuristou s majitelem firmy. Kolektivní prokura může býti svěřena více osobám, a to aspoň dvěma (čl. 41, odst. 3, a čl. 44 obch. zák.). Rekursní soud potvrdil napadené usnesení. Důvody: Usnesení prvního soudu vyhovuje zjištěnému stavu věci i zákonu. Omezení prokury jest možné jen podle čl. 42, odst. 2, a 53 obch. zák., jinak není proti třetím osobám právně účinné. Omezení kupce-jednotlivce není právně možné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

V souzeném případě jest dovolací stěžovatelka Bohumila A. jedinou majitelkou protokolované firmy »A...r V....ský a spol.«, kteréžto obchodní jméno jí v obchodním styku individualisuje jako kupce jednotlivce; ona nabývá pod řečenou firmou práv a podstupuje závazky

(čl. 15 obch. zák.), ona jest jediné neomezenou a neomezitelnou majitelkou ze zákona. Pokud stěžovatelka poukazuje na instituci kolektivní prokury a na nauku, která připouští omezení jak principála, tak i prokuristy u veřejné obchodní společnosti, přehlíží, že zásadně jest podle zákona i veřejný společník ve veřejné obchodní společnosti ve vlastnosti veřejného společníka neomezený zástupce dotčené společnosti a také neomezitelný (čl. 114, 116 obch. zák.) a že jen podle zvláštního ujednání společníků může nastati vázanost společníka kolektivní součinností jiného nebo jiných společníků (čl. 86 č. 4 obch. zák.). Z povahy věci plyne však zřejmě, že takovéto ujednání u kupce jednotlivce není v příčině omezení jeho zástupčí moci možné, a nelze proto možnost kolektivního zastupování veřejného společníka společně s prokuristou vztahovati na případ kolektivního znamenání a zastupování firmy kupce jednotlivce s ustanoveným prokuristou. Stěžovatelce není ovšem bráněno, aby si ustanovila více prokuristů, kteří by sami mohli firmu kolektivně znamenati (t. řeč. kolektivní prokura), vždyť tu by šlo přece jen o jednu plnou prokuru vykonávanou více osobami, avšak nelze takové zařízení směřovati se způsobem znamenání, jak jej žádá stěžovatelka v opovědi, aby totiž ustanovený prokurista znamenal firmu pouze s jejím podpisem jako jediné majitelky firmy, nehledíc ani na to, že by takový způsob znamenání firmy, přihlíží-li se k jejímu znění, budil dojem, že běží o firmu veřejné obchodní společnosti, což by se nesrovnávalo se zásadou pravdivosti platící ve firemním právu. Pohnutky, které vedly stěžovatelku k jmenování prokuristy a k volenému způsobu znamenání firmy, nejsou pro právní posouzení věci závažné. Není proto napadené usnesení nezákonné, neboť se nepříčí jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo na případ užito (čl. V zák. č. 251/1934 a čl. I zák. 314/1936 Sb. z. a n.).

Čís. 16224.

Dlužnické úlevy nezaměstnaných (vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n.).

Za nemovitou věc ve smyslu § 1, odst. 1, č. 1 řeč. vládn. nař. nelze pokládati dům, v němž jsou mimo dva byty obývané dlužníkem a jeho rodinou, čtyři další byty pronajaté nájemníkům.

(Rozh. ze dne 24. června 1937, R I 690/37).

Srv. rozh. č. 15376 Sb. n. s.

Povinný Matěj M., majitel domu v D., dovolává se vládního nařízení č. 77/1936 Sb. z. a n., navrhl, aby mu byl jako nezaměstnanému ve smyslu řeč. vládn. nařízení povolen odklad dražby domu, jehož je spolumajitelem se svou manželkou, na dobu po 30. červnu 1938. **E x e k u č n í s o u d** vyhověl návrhu a uvedl v otázce v právní větě vytčené v d ů v o d e c h: Ze spisů vyplývá, že povinný má v domě, jehož se týká návrh na odklad dražby, svůj byt. Soud zastává právní názor, že